

Číslo jednací: [REDACTED]

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prostějově rozhodl dne [REDACTED] po provedeném hlavním líčení samosoudkyní [REDACTED]

takto:

Obžalovaný:

[REDACTED] narozený [REDACTED], bytem [REDACTED]

je vinen, že

ačkoliv si byl vědom, že trestním příkazem Okresního soudu [REDACTED] č.j. [REDACTED] který nabyt právní moci [REDACTED] mu byl uložen mj. trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel v trvání 15 měsíců, přesto [REDACTED] v 08:40 hodin řídil po silnici č.47 z centra obce Nezamyslice ve směru na obec Mořice osobní automobil zn. [REDACTED] přičemž byl kontrolován policejní hlídkou OO Némčice nad Hanou,

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

a za to se odsuzuje

Podle § 337 odst. 1 trestního zákoníku a § 67 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku a § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře **100 denních sazeb po 800 Kč**, tj. v celkové výši **80.000 Kč**.

Odůvodnění:

1. Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl prokázán skutkový děj popsáný ve výroku shora.
2. Obžalovaný v přípravném řízení využil svého práva a k věci odmítl vypovídat. U hlavního líčení se pak vyjádřil tak, že celou svou vinu uznává a to v rozsahu popisu skutku uvedeného v návrhu na potrestání včetně jeho právní kvalifikace. Obžalovaný požádal, aby soud přijal jeho prohlášení viny. Státní zástupce s přijetím takového prohlášení vyslovil souhlas. Soud tedy po prohlášení viny obžalovaným rozhodl, že toto prohlášení přijímá a že dokazování se v rozsahu přijatého prohlášení neprovede. Dokazování tedy bylo omezeno pouze na důkazy týkající se osoby obžalovaného a skutečností rozhodných pro uložení trestu. Soud neměl důvod prohlášení viny nepřijmout, neboť toto prohlášení bylo v naprostém souladu se zjištěným skutkovým stavem i s obsahem spisového materiálu. Před přijetím prohlášení viny byl obžalovaný samosoudkyní poučen ve smyslu § 314q odst. 3 trestního řádu.
3. Soud tedy nevedl dokazování ke skutku samotnému ani k jeho právní kvalifikaci. Obžalovaného vyslechl pouze k jeho osobním poměrům a ke skutečnostem rozhodným pro úvahy soudu o druhu a výměře trestu. Obžalovaný již v písemném podání adresovaném soudu před konáním hlavního líčení projevoval lítost nad svým jednáním a současně žádal soud o neuložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, neboť tento trest by pro něj znamenal v podstatě konec podnikání. U hlavního líčení obžalovaný vypověděl, že pracuje [REDAKCE] v oboru stavebnictví, což je bez řidičského průkazu opravdu komplikované. Zákaz řízení má vysloven trestním příkazem Okresního soudu [REDAKCE] s tím, že je si vědom toho, že tento zákaz řízení mu skončí [REDAKCE]. V současné době se musí nechat v rámci práce vozit, ovšem zajištění materiálu, logistiky a všeho je velmi komplikované. Obžalovaný má 2 děti, které jsou již zletilé, nicméně stále k nim má vyživovací povinnost, neboť obě studují. Žije s nimi ve společné domácnosti. Měsíčně vydělává 40.000 Kč – 50.000 Kč. K důvodům proč dne 21.9.2021 usdl znovu za volant přesto, že si byl vědom, že má trestním příkazem zdejšího soudu vysloven zákaz řízení motorových vozidel vysvětloval, že neměl možnost jak jinak vyřešit situaci, kdy na stavbě v jeho vozidle zůstal materiál a nářadí, které tam nemohlo zůstat, to nářadí mělo hodnotu nějakých 80.000 Kč. Nebylo možné to někam schovat nebo nechat to na místě. Kolegové zkoušel volat, aby pro tyto věci přijel, ale marně. Proto usdl za volant a řídil. K trestnímu příkazu Okresního soudu [REDAKCE] uvedl, že tento přečin spáchal v souvislosti s tím, že řidičské oprávnění pozbyl, protože se vybodoval. Jeho stav bodového hodnocení v evidenční kartě řidiče byl 12 bodů, o čemž věděl, nicméně zákaz porušil. Pokud byl dotazován, co bylo důvodem nasbírání 12ti bodů v EKŘ uváděl, že se jednalo o malé překročení rychlosti v obci, ovšem opakovaně, pak snad mobil a pásy. Nikdy neřídil pod vlivem alkoholu ani zbytkového, nikdy nezpůsobil žádnou dopravní nehodu. Obžalovaný i u hlavního líčení vyjadřoval lítost nad svým jednáním, přičemž toto jeho vyjádření na soud působilo velmi věrohodně. Opětovně prosil a žádal soud o neukládání trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel s ohledem na jeho životní situaci a naopak navrhoval, aby mu místo toho byl navýšen

Shodu s prvopísem potvrzuje [REDAKCE]

peněžitý trest až do částky 100.000 Kč. Souhlasil i s případným uložením podmíněného trestu odnětí svobody k peněžitému trestu.

4. Dokazování soud dále doplnil důkazy listinnými týkajícími se osoby obžalovaného a skutečností rozhodných pro úvahy o druhu a výměře trestu. Z evidenční karty řidiče obžalovaného vyplývá, že v ní má 6 záznamů o přestupcích a stav bodového hodnocení je 12 bodů. Obžalovaný mluvil pravdu, když vysvětloval, prostřednictvím jakých přestupků došlo k vyhodování. Opakovaně byl postižen za jízdu v obci rychlostí vyšší než 50 km v hodině, ovšem jednalo se o rychlost 60 km/h, 60 km/h a 62 km/h a dále se jednalo o přestupek v souvislosti s řízením motorového vozidla bez pásů a telefonování za jízdy, tedy žádný závažný přestupek z evidenční karty řidiče nevyplývá. Z centrální evidence stíhaných osob plyne, že proti obžalovanému není vedeno žádné jiné trestní stíhání než v této trestní věci. V opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. V rejstříku trestů, jak už naznačeno shora, má obžalovaný jeden záznam a to pro přečin [REDAKCE] a) trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem zdejšího soudu ze dne [REDAKCE] právní moc [REDAKCE]. Byl mu uložen trest peněžitý ve výměře celkem 20.000 Kč a k tomu trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 15 měsíců. Jak vyplývá z připojeného spisu zdejšího soudu sp. zn. [REDAKCE] peněžitý trest byl zcela uhrazen.

5. Po takto provedeném dokazování, které navazovalo na přijetí prohlášení viny obžalovaného, je třeba učinit jednoznačný závěr, že obžalovaný se jednání, které je mu návrhem na potrestání kladeno za vinu dopustil a že toto jeho jednání má všechny znaky přečinu [REDAKCE] trestního zákoníku, neboť řídil v době, kdy měl vykonávat trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel uložený mu v jiné trestní věci. Otázkou pro soud v této trestní věci ovšem bylo, jakým způsobem naložit s obžalovaným po stránce trestu, když ten se v průběhu hlavního líčení snažil přesvědčit soud, aby neukládal další trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. Při úvahách o účelu, druhu a výměře trestu soud v souladu s ustanovením § 37, § 38 a 39 odst. 1 trestního zákoníku hodnotil povahu a závažnost spáchaného trestného činu, osobní a majetkové poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy a též chování obžalovaného po činu. Soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného. V daném případě obžalovanému polehčuje jeho prohlášení viny a jeho chování před soudem při hlavním líčení. Podle § 38 odst. 1, 2 trestního zákoníku trestní sankce je nutno ukládat s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu a poměrům pachatele a tam, kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postižující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Při úvaze o druhu a výměře trestu vycházel soud důsledně z ustanovení § 39 trestního zákoníku a dospěl k závěru, že přestože má obžalovaný již jeden záznam v rejstříku trestů pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání, postačí k jeho nápravě uložení trestu, který nebude spojen s dalším zákazem činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel. Obžalovaný v současné době vykonává trest zákazu řízení motorových vozidel, který mu byl uložen trestním příkazem zdejšího soudu [REDAKCE] a ten mu běží [REDAKCE] tedy ještě poměrně dlouhou dobu. Co se týče ukládání či neukládání trestu zákazu činnosti zohlednil soud skutečnost, že obžalovaný svého činu lituje, prohlásil svoji vinu a důvody, proč vlastně fakticky na začátku přišel o řidičské oprávnění, spočívaly pouze v tom, že se vyhodoval, ovšem jak již shora rozvedeno jednalo se o několik nikoli závažných přestupků, zejména pak takřka nepatrné překročení rychlosti v obci, ovšem opakovaně. O obžalovaném se nedá říct, že by byl nějakým pirátem silnic, nikdy neměl problémy s alkoholem za volantem, nikdy nezpůsobil žádnou dopravní nehodu, nedopustil se škody na majetku ani nikoho nezranil. Soud proto v tomto případě vyhověl žádosti obžalovaného a neuložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, neboť nepovažuje za nutné

